Quina por el discurs de la por!

Opinió | 11-10-2012 | 08:45

El dia després de la històrica manifestació de l?11 de setembre de 2012, la del milió i mig de ciutadans darrera la pancarta ?Catalunya, nou Estat d?Europa?, una ministra del Govern espanyol em va dir: ?Esto es un calentón de verano agravado por la crisis. Cuando mejore la situación económica, todo volverá a su sitio?. Vaig pensar: ?ai que equivocada que estàs, manyaga?, que deia la meva àvia. Han passat quatre setmanes i el govern de l?Estat i els socialistes continuen sense encertar en el diagnòstic i les causes profundes d?aquesta nova època en la que els catalans volem exercir el dret a decidir després de deu anys travats en negociacions frustrades.

Durant anys el catalanisme polític volia canviar Espanya per fer un Estat amable que reconegués la pluralitat nacional. (No és tan difícil, mireu Suïssa). Però Espanya vol continuar essent un Estat de matriu bàsicament castellana, tendència accentuada en els últims anys. S?han esborrat els pactes d?equilibris de la transició espanyola i els últims quinze anys de golafreria del diner fàcil han accentuat aquesta construcció d?un poder centrípet al voltant del Gran Madrid (línies de metro al no res i deliris en la política exterior i el nacionalisme espanyol). Tot això ara és una melancolia només comparable als aires 1898.

On és el discurs i l?oferta alternativa al moment d?empenta i il?lusió que viu la societat catalana? O l?excés (Vidal Quadras enviant la Guardia Civil) o la pena (Gallardón dient que una Espanya sense Catalunya seria més pobre. I?) o la confusió més vaporosa (els socialistes discutint si federalisme simètric o asimètric). O el ministre d?Exteriors dient que l?expressió dels ciutadans en el Camp Nou lesiona la imatge d?Espanya. No vull ni pensar quina alternativa té a aquesta urticària que li provoca la llibertat d?expressió.

La força de la democràcia és imparable. Els ciutadans de Catalunya estem convocats a les urnes el 25 de novembre. Espero que des d?ara i fins aleshores viurem un debat profundament democràtic amb els pros i els contres. Fins ara el discurs de la por és senzillament, i dit amb tot el respecte, ridícul. Senyal que el discurs del viure millor es robust.

Fuente: GN
Autor: Jordi Xuclà